

Књига пророка Данила — Број четрдесет шест

Починак и окрепљење

Jeff Pippenger

2024-01-10

Кога ће он научити знању? и кога ће учинити да разуме науку? оне који су одбијени од млека и одвојени од груди. Јер заповест мора бити на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, и онде мало; јер ће муцавим уснама и другим језиком говорити овоме народу. Коме је рекао: Ово је починак којим можете дати одмор уморноме; и ово је освежење; али не хтедоше слушати. Али им је реч Господња била заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, и онде мало; да би ишли, и падали натрашке, и разбили се, и заплели, и били ухваћени. Зато чујте реч Господњу, људи подсмевачи, који владају овим народом који је у Јерусалиму. Јер сте рекли: Учинисмо савез са смрћу, и са паклом смо у споразуму; кад прође преплављујућа казна, неће доћи до нас; јер смо лаж учинили својим уточиштем, и под лажју смо се сакрили. Зато овако говори Господ Бог: Ево, полажем на Сиону за темељ камен, окушан камен, драгоцен угаони камен, сигуран темељ; ко верује неће хитати. И суд ћу положити на правило, и правду на висак; и град ће однети уточиште лажи, и воде ће преплавити скровиште. И ваш савез са смрћу биће поништен, и ваш споразум са паклом неће опстати; кад прође преплављујућа казна, тада ћете бити погажени њоме. Исаија 28:9–18.

Године 1863, људи подсмешљивци који су владали Јерусалимом отпочели су постепено дело прикривања Милерових драгуља и њиховог замењивања кривотвореним новчићима и драгуљима. Чинећи тако, „учинили су завет са смрћу“, „лаж су начинили“ својим „прибежиштем“ и „сакрили се“ „под обманом“. Али требало је да буду испитани поруком последњег дана о „починку“ и „освежењу“, о којој Петар говори у књизи Дела апостолских.

Али оно што је Бог унапред објавио устима свих својих пророка, да ће Христос пострадали, тако је и испунио. Покајте се, дакле, и обратите се, да се изгледе греси ваши, да дођу времена освежавања од лица Господњег; и да пошље унапред вам проповеданог Исуса Христа: кога небо треба да прими до времена васпостављања свега, о чему је Бог говорио устима свих својих светих пророка од постања света. Јер Мојсије заиста рече оцима: Пророка ће вам подигнути Господ Бог ваш између браће ваше, као мене; њега слушајте у свему што вам каже. И биће да ће се свака душа, која не послуша тога Пророка, истребити из народа. А и сви пророци, од Самуила и оних после њега, колико их год говорише, такође су нагостили ове дане. Дела 3:18–24.

Петар указује на то да су сви пророци говорили о временима окрепљења и позном дажду, а Исаија препознаје класу која одбацује последња времена окрепљења, која наступају при закључењу истражног суда, када се грех брише и позни дажд пада. У то време, класа која је

склопила завет са смрћу, на коју Исаија упућује, према Петру ће „бити истребљена из народа“. Сестра Вајт се често бави управо овим временом Исаијиног починка и окупљења.

„Анђео који се сједињује у објављивању поруке трећег анђела треба да обасја сву земљу својом славом. Овде је проречено дело светских размера и неуобичајене силе. Адвентистички покрет од 1840–44. био је славно пројављивање Божје силе; порука првог анђела била је однета до сваке мисионарске станице у свету, а у неким земљама владало је највеће верско занимање које је у било којој земљи посведочено још од Реформације шеснаестог века; али све то треба да буде надмашено моћним покретом под последњим упозорењем трећег анђела.

„Дело ће бити слично ономе на дан Педесетнице. Као што је ‘рани дажд’ био дат, изливањем Светога Духа при отварању Јеванђеља, да би проузроковао ницање драгоценог семена, тако ће ‘позни дажд’ бити дат при његовом завршетку ради сазревања жетве. ‘Тада ћемо познати, ако настојимо да познамо Господа: излазак је његов уређен као зора; и доћи ће нам као дажд, као позни и рани дажд земљи.’ Осија 6:3. ‘Радујте се, дакле, синови Сиона, и веселите се у Господу Богу својему; јер вам је дао рани дажд умерено, и учиниће да вам силази дажд, рани дажд и позни дажд.’ Јоило 2:23. ‘И биће у последње дане, говори Бог, излићу од Духа својега на свако тело.’ ‘И биће: сваки који призове име Господње спашће се.’ Дела 2:17, 21.“

„Велико дело јеванђеља не треба да се заврши мањим испољавањем силе Божје од онога којим је било обележено његово отварање. Пророштва која су се испунила у изливању раног дажда на почетку јеванђеља, треба поново да се испуне у позном дажду на његовом свршетку. То су ‘времена освежавања’ на која је апостол Петар унапред указивао када је рекао: ‘Покајте се, дакле, и обратите се да се очистите од греха својих, да дођу времена освежавања од лица Господњег, и да пошље унапред назначенога вам Христа Исуса.’ Дела 3:19, 20.” Велика борба, 611.

Испит се заснива на методологији позног дажда, представљеној као „заповест на заповест“. Поруку испитивања износе стражари који су „другог језика“, а који су представљени као они који имају „муцава уста“. Поруку испитивања позног дажда изнели би стражари који нису били обучени у методологији отпалог протестантизма и католицизма, коју је адвентизам усвојио током читаве своје историје побуне.

„Време није далеко када ће кушња доћи на сваку душу. Жиг звери биће наметан нама. Они који су корак по корак попуштали захтевима света и прилагођавали се световним обичајима неће сматрати тешким да се покоре властима које јесу, радије него да се изложе порузи, увредама, претњи тамницом и смрти. Борба је између Божјих заповести и људских заповести. У то време злато ће се у цркви одвојити од треске. Истинска побожност јасно ће се разликовати од њеног привида и њене спољашње блиставости. Многа звезда којој смо се дивили због њене сјајности тада ће се угасити у тами. Плева ће као облак бити однета ветром, чак и са места где видимо само гумна пуна богате пшенице. Сви који на себе узимају украсе светиње, а нису одевени у Христову праведност, појавиће се у срамоти своје сопствене наготе.“

„Када се дрвеће без рода посече као они који сметају земљи, када се мноштво лажне браће одвоји од праве, тада ће се скривени открити пред погледом и са осанама стати под заставу Христа. Они који су били плашљиви и неповерљиви према себи јавно ће се изјаснити за Христа и Његову истину. Најслабији и најколебљивији у цркви биће као Давид — спремни да делују и да се усуде. Што је ноћ дубља за Божји народ, то су звезде блиставije. Сотона ће љуто узнемиравати верне; али ће они, у име Исусово, изаћи више него победници. Тада ће се Христова црква показати „лепа као месец, сјајна као сунце и страшна као војска са заставама.“

„Семе истине које се сеје мисионарским напорима тада ће никнути, процветати и донети род. Душе ће примити истину које ће поднети невољу и славити Бога што могу страдати за Исуса. ‘У свету ћете имати невољу; али нека се не плаши срце ваше; ја надвладах свет.’ Када преплављујућа пошаст буде прошла кроз земљу, када вејач чисти гумно Јеховино, Бог ће бити помоћ Своме народу. Трофеји Сатанини могу бити уздигнути увис, али вера чистих и светих неће бити поколебана.“

„Илија је узео Јелисеја од плуга и бацио на њега свој плашт посвећења. Позив на ово велико и свечано дело био је упућен људима од знања и положаја; да су били мали у сопственим очима и да су се потпуно уздали у Господа, Он би их удостојио чашћу да, носећи Његов барјак, тријумфално иду ка победи. Али су се одвојили од Бога, подлегли утицају света, и Господ их је одбацио.

„Многи су узвисили науку и изгубили из вида Бога науке. То, међутим, није био случај са црквом у њеним најчистијим временима.“

„Бог ће у наше дане извршити дело које само неколицина предвиђа. Он ће подићи и узвисити међу нама оне који су поучени више помазањем Његовог Духа него спољашњим школовањем научних установа. Ове установе не треба презирати нити осуђивати; оне су одређене од Бога, али оне могу пружити само спољашње квалификације. Бог ће показати да не зависи од учених, самаважних смртника.“
Testimonies, volume 5, 81, 82.

„Преплављујућа казна“ је симбол закона о недељи, који почиње у часу великог земљотреса из Откривења 11. Она представља прогресивно време испитивања законом о недељи.

„Страни народи следиће пример Сједињених Држава. Иако она предњачи, ипак ће иста криза доћи на наш народ у свим деловима света.“ Testimonies, volume 6, 395.

Непосредно пре недељног закона, фалсификовани новчићи из Милеровог сна бивају пометени кроз прозор, као што се лаодикејски адвентисти избљувавају из уста Господњих. Потом се црква подиже као застава, „лепа као месец, чиста као сунце, и страшна као војска са заставама“. Исаијина порука, која исходи од „другог језика“ и „замуцкујућих усана“, представља оне који су подигнути и узвишени и који су поучени помазањем Његовог Духа, а не спољашњим образовањем научних установа. Пијанице Јефремове не пролазе пробу „заповест на заповест“, јер је нестала мудрост њихових мудраца. Пророштво им је постало као књига која је запечаћена.

Историја, о којој су, према Петру, говорили сви пророци од Самуила па надаље, пружа неколико приказа уништења адвентиста који одбацују поруку позног дажда; али смрт коју они подносе приликом недељног закона није телесна смрт, већ духовна смрт, праћена спознајом стварности да су изгубљени за вечност, као што је представљено неразумним девојкама, које у књизи пророка Амоса бивају пробуђене за чињеницу да су изгубљене.

Ево, дани долазе, говори Господ Господ, када ћу пустити глад на земљу, не глад за хлебом нити жеђ за водом, него за слушањем речи Господњих; и лутаће од мора до мора, и од севера па до истока, трчаће тамо-амо да траже реч Господњу, и неће је наћи. У тај дан лепе девојке и младићи малаксаће од жеђи. Они који се заклињу грехом Самарије и говоре: Жив ти је бог, Дане! и: Жив ти је пут Вирсавејски! — и они ће пасти, и неће више устати. Амос 8:11–14.

Након што је, симболом „преплављујућег бича“, указао на час недељног закона, Исаија се обраћа трајном страху и тескоби оних који су склопили савез са смрћу.

И ваш савез са смрћу биће раскинут, и ваш договор са гробом неће опстати; када прође преплављујућа бичевна казна, тада ћете бити њоме погажени. Чим крене, зграбиће вас; јер ће пролазити из јутра у јутро, дању и ноћу; и само разумевање ове вести биће ужас. Исаија 28:18, 19.

Разумевање умножења знања представљеног Милеровим драгуљима тада више неће бити доступно, али ће „разумевање“ извештаја о напредујућој кризи недељног закона показати да је њихов савез са смрћу поништен. Они који су се сакрили „под лажју“, тада ће препознати да је „Господ Господ“ положио „на Сиону камен за темељ, камен окушан, угаони камен драгоцен, темељ тврђав“, али ће бити прекасно. Лажи под којима су се скривали током свог напредовања кроз историју тада бивају однесене. Многе од тих очигледних лажи могу се лако препознати у виђењу реке Улај.

Милерити су, у складу са својим разумевањем друге главе Књиге пророка Данила, поистоветили царства у осмој глави Данила са истим оним царствима која су представљена у седмој глави. Разлика између ове две главе јесте у томе што седма глава представља политичке елементе тих царстава, а осма глава представља верске елементе тих царстава. Из тог разлога, осма глава Данила приказана је језиком светилишта.

Осмо поглавље Књиге пророка Данила употребљава симболику светилишта да представи царства, али је сваки светилишни симбол приказан у том поглављу изопачен, те се тиме указује на разлику између истините Христове религије и лажне Сатанине религије. Ован је животиња која се употребљавала као принос у Божјем светилишту, али је сваки светилишни принос морао бити савршен. Ован у осмом поглављу био је неподобан да се употреби као принос у Божјем светилишту, јер рогови нису били истоветни.

Тада подигох очи своје и видех, и гле, стајаше пред реком ован који имаше два рога; и оба рога беху висока, али један беше виши од другога, и виши израсте последњи. Данило 8:3.

Ован са два рога различите дужине не би био допуштен као принос у Божјем светилишту, али та симболика није симболика Божје истините религије, него Сотонине кривотворене религије паганства. Следеће царство било је представљено јарцем, који је такође принос за светилиште, али је још једном јарац био искварен, јер је имао рог између својих очију, лишен симетрије савршенства која се захтевала од приноса за светилиште.

И док сам разматрао, гле, јарац дође са запада преко лица целе земље и не дотицаше се земље; а јарац имаше знаменит рог међу очима својим. Данило 8:5.

Најзад, рог јарца беше сломљен и изнедри четири рога, што га такође чини неподобним за принос у Божјој светињи.

Стога козарац поста веома велик; а кад оснажи, велики рог би сломљен; и на његовом месту израстоше четири знаменита рога према четирима ветровима небеским. Данило 8:8.

Осмо поглавље Данила почиње без тога да је вавилонско царство представљено симболом. Вавилон, прво царство библијског пророштва, већ је библијски утврђен на основу два сведока, другог и седмог поглавља; али је у осмом поглављу Вавилон намерно сакривен да би се нагласило пророчко обележје папства које прима смртоносну рану, а која на крају бива исцељена. Током раздобља од те смртоносне ране па док не буде исцељена, папство је пророчки сакривено, или заборављено. То сакривање је такође било представљено тиме што је Навуходоносорово царство било уклоњено, а потом поново обновљено.

Осмо поглавље Данила започиње непосредним симболом другог царства, уводећи овна који представља медо-персијско царство, за којим следи искварени јарац који представља царство Грчке. Затим, из једнога од четири ветра у које су се распала четири рога Грчке, Данило види мали рог који представља четврто царство Рима. Мали рог представља обе фазе Рима, које су приказане у четири стиха. Незнабожачки Рим представљен је малим рогом у мушком роду, а папски Рим малим рогом у женском роду.

И из једнога од њих изиђе један мали рог, који нарасте веома, према југу, и према истоку, и према красној земљи. И нарасте до војске небеске; и обори на земљу неке од те војске и од звезда, и погази их. Да, узвиси се чак до кнеза војске, и од њега би укинута свагдашња жртва, и место његовог светилишта би оборено. И војска му би предата против свагдашње жртве због преступа; и истину обори на земљу; и чињаше, и напредоваше. Данило 8:9–12.

Мали рог Рима, који ступа у приказ у деветом стиху, представљен је у мушком роду; затим је у десетом стиху мали рог представљен у женском роду; потом је у једанаестом стиху мали рог представљен у мушком роду; а онда је у дванаестом стиху мали рог још једном представљен у женском роду.

Осмо поглавље Данила скрива прво царство, затим су наредна два царства представљена као звери оскрнављеног светилишта, а четврто царство представљено је рогом. Тај рог је пророчки искварен, јер се јавља као човек, затим жена, потом човек, а онда жена.

Жена нека не носи оно што припада човеку, нити нека човек облачи женске хаљине; јер су сви који то чине гад пред Господом Богом твојим. 5. Мојсијева 22:5.

Мушка манифестација малог рога паганског Рима налази се у деветом и једанаестом стиху, док се женска манифестација малог рога папског Рима налази у десетом и дванаестом стиху. Род малог рога препознаје се разматрањем Данилових речи на нивоу изворног текста, што Милер није могао да уочи, јер је користио само Круденову конкорданцу, а Круденова конкорданца не пружа никакве податке о изворном језику. Осцилација родова кроз та четири стиха била је препозната од стране преводилаца Библије краља Џејмса, и они су у том одломку сачували родове, ако знате на шта треба да обратите пажњу.

Преводиоци су препознали разлику између мушког и женског малог рога у стиховима од деветог до дванаестог, и ту разлику су представили речју „оно“. Реч „оно“ употребљена је за мали рог када је он у свом женском роду. Видети Данило, осма глава, десети стих:

И нарасте веома, чак до војске небеске; и обори на земљу неке од те војске и од звезда, и погази их. Данило 8:10.

„Нарасте веома“, и „оборило је“, те тако поистовећује мали рог са женом. Дванаести стих каже:

И војска му би дана против свакодневне жртве због преступа; и истина би оборена на земљу; и оно деловаше, и напредоваше. Данило 8:12.

У дванаестом стиху додата је реч „њему“, и она не представља тачно мали рог, јер је мали рог у том стиху двапут означен као „оно“, чиме се указује на женски род. Преводиоци су очигледно уочили Данилову родну разлику, али нису били сигурни шта је Данило намеравао, те су покушали да мали рог у том стиху учине мушким по роду додавањем курзивом исписане речи „њему“, али то не потврђују саме Данилове речи. Његове речи означавају мали рог као женског рода и „оно“ (мали рог женског рода) обори истину на земљу, и „оно“ (мали рог женског рода) деловаше и напредоваше.

У деветом стиху, израз „мали рог“ је у мушком роду и представља пагански Рим. Он је изашао из једног од „четири ветра“ у које се Грчко царство било распало. У стиху, у сагласности са историјом, пагански Рим је освојио три географске области док је заузимао свој положај на престолу земље.

И из једнога од њих изиђе мали рог, који нарасте веома велик према југу, и према истоку, и према красној земљи. Данило 8:9.

У једанаестом стиху (где спор око „свакодневне“ налази једно од својих главних бојишта), мали рог је представљен као „он“, „њего“ и „његов“.

Да, узвисио се чак до Кнеза војске, и Његовим посредством би укинута свагдашња жртва, и место Његовог светиштва би оборено. Данило 8:11.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Свако начело у речи Божјој има своје место, свака чињеница свој значај. И целокупна грађа, по замисли и изведби, сведочи о своме Аутору. Такву творевину ниједан ум осим ума Бескочнога не би могао ни замислити ни обликовати.“ Education, 123.